

26. Kantate.KELJ FEL, AKI ALSZOL!

Efezus 5,14
Zsoltár 66,1-20

Az ébresztő szolgálat soha nem hiányozhat az Anya-szentegyházban. Példák erre az apostoli levelek, amelyek gyülekezetekhez íródtak - s nem is akármilyenekhez -, és mégis ilyen ébresztő mondatokat találunk Bennük: "Ideje már, hogy az álomból felserkenjünk." /Rm 13,11/ "Ne is aludjunk tehát, mint a többiek." /1 Thessz 5,6/ "Légy éber és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak." /Apc 3,2/ Vagy itt van alapígénk, amely modern fordításban így hangzik:

"Kelj föl te álmos,
Támadj föl holtodból
És Krisztus rád ragyog."

Csak ott nem végzik az ébresztés szolgálatát, ahol már mindenki alszik. Ahol azonban csak egyetlen valaki is éber van, néha akaratlanul is felébreszti az alvókat. Hát még ha mentő-szeretetet van a szívében, és tudja, hogy most nem az alvás, nem az álmodozás ideje van, hanem a szolgáló szereteté, az Isten dicsősége munkálásának az ideje. Amikor pedig ég a ház, nem kell-e rettentéssel is kiragadni az alvókat a tűzből?!

Ezért mondja.

Azért, mert Ő tudja, látja, hogy nem vagyunk éberek, nem vagyunk a világosság fiai, életünk nem termi a világosság gyümölcseit. Ezért mondja... De ki mondja? Olyan tömondat van e helyen a Bibliánkban, amelyből hiányzik az alany. Ki mondja? Pál apostol? Nem, ő csak idézi. De honnan, kit idéz? Talán Ésa-íást, talán egy őskeresztyén himnuszt, vagy egy őskeresztyén ke-